OZVĚNA ZÁPADU
(ECHO OF THE WEST)

ZÁBAVNÝ :: TÝDENNÍK

PUBLISHED WEEKLY

Vychází každou středu. Published Wednesday

Vydavatelé :: Publishers
ODVARKA BROTHERS, CLARKSON, NEB.

AMERICAN ASSOCIATION OF FOREIGN LANGUAGE NEWSPAPERS MEMBERSHIP LABEL

Předplatné na rok $1.00 Subscription $1.00

Adresa jednoduše:
ODVARKA BROS., CLARKSON, NEBR.

Proč mají republikáni důvěru.

Dříve než byl Chas. E. Hughes nominován za president., Spojených Států, bylo poukazováno k tomu, že není to správné, aby za kandidáta byl vybrán člen Spolkového soudu a zatahován do politického bahna. Mistr Hughes získal si úctu všech Amerikánů tím že před konvencí i po čas zasedání konvence nikterak se nepodílel na politické činnosti.

Dokud nebyl skutečně nominován, neřekl delegátům ničeho, ani přímo ani nepřímo. Když pak byl nominován, aniž by se byl o to přičiňoval, ihned resignoval a nominaci přijal. Zanechal svůj soud covský háv bez poskvrny a eNjvyšší spolkový soud pokračuje, aniž by byl pilitickým bahnem dotčen.

Potom odpůrci pana Hughese doufali,, že snad vrhne se na politické podskoky a pak že budou ho kritisovati, že vláčí se politickým bahnem. Ale mistr Hughes zůstal jak býval dříve — muž povznesené mysli a čistých rukou, oddaným nejvyšším idealům a pracujícím poctivě. Nebylo třeba povolati ho jako člena Nejvyššího soudu, aby mu důstojnost byla doznána. Charakter jeho byl hotový dříve, než-li se stal členem soudu a jeho vlastní zásluhy povznesly jej k téo poctě.

Ti kteří se snaží dokazovati, že kandidatura pro presidentský úřad jest pod důstojnost člena nejvyššího soudu, špatně znají systém Americké vlády. Když velká politická strana jednohlasně zvolí si svého vůdce a požádá jej, aby kandidoval pro úřad presdenta, žádná větší pocta není možna. Přijme-li toto vyzvání, kandidát tím uposlechne "hlasu lidu" a od té chvíle jest představitelem vůle a rozhodnutí milionů svých krajanů.

Na rozdíl od trůnu panovníků, kandidát pro úřad presidenta obklopen jest bílým světlem. Musí pracovati veřejně tak aby ho každý viděl. Nemůže se uzavírati v soukromí. Podvodný zrádný a nepravdivý kandidát pro úřad presidentský, kdyby takový byl vůbec možný,porazil by se sám svými vlastnostmi dlouho předednem volebním. Ale čestný důstojný muž,který hájí pravdu vynikne ve světle veřejnosti ještě více. Kritisování a tupení zvýší ještě jeho velikost, tak jako se příboj mořský láme o pevný maják.

Republikáni jsou hrdi na svého kandidáta pro jeho jednoduchost odvahu a poctivost. Zvolil přímou cestu která proto povede do Bílého domu. Pravidelně i progresivní republikáni chválí následují jej. Vidí v něm zajištění národní bezpečnostimíru a úcty pro prapor Spojených Států. Vědí že pevnost spojená se širokým rozhledem nedá se získati ale musí býti vrozena. Věří že muži jako jest Chas. Hughes může se svěřiti osud Američanů doma i v cizině, v Evropě, v Mexiku, nebo v Asii. Pod jeho pevným vedením Spojené Státy bezpečně projdou bouřemi války i nárazy rekonstrukčních hnutí. Cizí náridivé nebudou míti chuti přihlásiti válku této zemi, ani nedovolí páchat bezpráví na občanech našich když bude president Hughes v čele naší vlády. Vůči cizím národům bude vládnouti spravedlnost, ale nebudou trpěny žádné ústupky na účet Amerických práv a svobody. Mír jaký si Chas. Hughes přeje, jest mír kde práva Američana musí býti šetřena a ne mír zakoupený obětováním práv našich v Mexiku a jinde.

S neochvějnou důvěrou ve svého vůdce republikáni od Maine až do Kalifirnie organisují k listopadovému vítězství. Nadšení progresivistů dokázáni jest jejich účinnou práci pro Hughese. Jenom nepatrná hrstka progresivistů odepřela následovati svého vůdce. Plukovník Roosevelt podporuje Mr. Hughese a nepatrnost zmíněné hrstky dokazuje jen, jak silnou jest nyní spojená a posílená republikánská strana.

Co stojí "moving "Pictures."

Bylo to někdy v polovině let devadesátých, když poprvé ve svém životě spatřil jsem pohyblivé obrázky, jichž předchůdkyněmi byly tak zvané illustrované písně, v tehdejší době velmi oblíbené. Zpěvák stál u plátna a zpíval za doprovodu piana nějakou romantickou, co zatím stereoptikou vrhl hal na plátno výjevy a scény, vztahující se ku slovům písně. V době na počátku uvedené, procházel jsem se v jednom zábavním parku na břehu mořského zálivu, když tu upoutal moji pozornost velký nápis na jedné zábavní budově, který zval každého dovnitř a sliboval "something new in illustrated songs." Nemaje nic moudřejšího na práci, vešel jsem dovnitř, zaplativ napřed 10c. vstupného, netuše, že je to první desák, utracený na "můvinky." Nebyl jsem na představení zrovna příliš dychtiv, neboť jsem si odřeklamního nápisu mnoho nesliboval, ale když představení započalo, byl jsem přece jen velice překvapen. Zpěvák zpíval píseň "Jerusalem", která před 20 lety byla tak oblíbenou, že jí hrály koncertní kapely i flašinetáři. Při zpěvu pak na plátně po oblacích váleli se baculaty i hubení andělíčkové obého pohlaví. Já už tehdáž tušil, jak se asi ten kumšt dělá, ale moji sousedé seděli zaraženi a s otevřenými ústy hleděli na ten zázrak; mysleli, že jim bylo popřáno spatřiti kousek opravdového nebe. Já brzo na můj první můvinek pikčr zapomněl a vzpomínka naň vynořila se po létech, když spatřil jsem skutečné pohyblivé obrazy v Keithově vaudevillu, ale od spatření první můvinky, trvalo to nějakých 12 let, než postaveno první divadlo, věnované výhradně obrázkům. Od té doby ale pohyblivé obrazy dělaly obrovské pokroky a dnes ve Spojených Státech každý den navštíví biografická divadla na 25,-200.000 lidí a podnikatelé se diví, co vlastně zbývajících 75,000,-000 obyvatel zdržuje od návštěvy divadel. Vše poukazuje k tomu, že v několika letech tento početní poměr se úplně zvrátí, totiž 75,-000.000 lidí bude chodit denně na obrázky a ostatní budou doma. Ale už nyní tato zábava vyžaduje obrovských nákladů peněz a za to co se denně vydá na můvinky, mohla by se vésti už dosti pěkná válka. Vyrabitelé filmů sami vydají ročně 575 milionů dollarů. Za ty peníze dalo by se postaviti mnoho válečných lodí, založiti řadu universit nebo zbudovati velkou železnici. Že by se ale takový obrovský obnos věnoval na můvinky." Nebyl jsem na představe přece tyto miliony jsou věnovány jen na tuto jedinou zábavu znaveného lidu v této zemi za pouhých 12 měsíců. Podnikatelé nelitují obětí peněžních, jenom aby se jim podařilo získati obliby obecenstva pro jejich obrázky. — Každým rokem mnoho divadelních podniků se shroutí a podnikatelé utrpí mnoho škod. Málo kdy ale slyšíme o nezdaru podniku filmového. I když některý obrázek netáhne, přece chytrou reklamou se z něho vytluče aspoň tolik, co stál náklad. Filmová industrie stala se jednou z nejdůležitějších industrií zaujímá páté místo. První místo náleží železnicím, druhé výrobě oděvu všeho druhu, třetí ocelářství a železářství, čtvrté olejářství. Je jisto, že po čase filmy proderou se na místo nejpřednější. Výroba automobilů, ač obrovská, zůstává daleko za filmy. Kdo přečte výše uvedené, zajisté se bude tázati: Odkud béřou podnikatelé peněz na vypravení filmů a na co vlastně peníze ty vynakládají? První otázka dá se zodpověděti následující statistikou. — Ve Spojených Státech jest 18.000 obrázkových divadel. Některé z nich mají jen 100 sedadel, jiná ale pojmou až 4000 diváků. Jsou denně navštívena 25,2000.000 lidí, kteří průměrně platí 8 centů vstupného. Více méně hezká děvčata, sedící za okénkem, na němž je nápis " How many", přijmou dohromady každý den přes dva miliony dolarů a odtud se vysvětluje příjem filmových společností. Otázka druhá, kam peníze ty jdou, zodpovídána jest četnými plakáty, oznamujícími 'milionvé' filmy té či oné společnosti. Na filmech těch vidíte zničení válečných lodí, spálení celých vesnic, zbořeni mostů a ztroskotání vlaků. To vše stojí peníze a hodně peněz. Nejvíce peněz pohltí gáže fotoherců. Komediant Chaplin ještě dnes na sklonku své slávy, dostává $520.000 ročně a při uzavření smlouvy se společností Mutual obdržel bonus $150.000. Malá Pickfordová hrála dosud za pouhé $104.000 ročně, ale až bude uzavírati novou smlouvu, tu rozdně bude žádat asi tak čtvrt milionu. Douglas Fairbanks, jenž opustil jeviště a dal se k fotohře, dostává $100.000 ročně a on jest pouze jediným z mnoha.

Slavnější herci za sehrání role v jediné filmu dostávají 15 až 40 tisíc dolarů za jedno pohostinné vystoupení. Těch, kteří pravidelně dostávají od filmové firmy 150 až 300 dol. týdně, jest už tolik že už není možný správný jich součet. Filmovi "nádeníci", často zaměstnávaní ve velkých filmech dostávají 3 až 5 dol. denně. Firma Triangle vyplácí pouze 15 hercům jeden million dolarů ročně. Zařízení "atelierů" vyžaduje taktéž velkého nákladu. Asi 80 procent všech filmů amerických je vyrobeno v jižní Californii, jejíž podnebí je zvláště příznivo fotohrám. Industrie soustředěna jest kol mětsa Los Angeles, kde pozemky byly značně drahé. Jeviště společností filmových vyžadují mnoho akrů půdy, postavení budov, mostů, průplavů a pod., to vše vyžaduje značného nákladu. Společnost chce-li míti jeviště zařízeno tak, aby vyhovovalo pro všechny možné hry, musí na zařízení obětovati nejméně půl milionu dolarů.

Jdeme do divadla, zaplatíme desák, nanejvýš čtvrťák a sotva některého z nás napadne, co peněz muselo býti obětováno, aby nám byla poskytnuta ona zábava. Obrázky mají mnoho výhod, poskytují lidem lacinou a ve většině případech i dobrou zábavu. Obohacují podnikatelé i umělce a skytají celé armádě lidí slušnou existenci. Jsou obrázky dobré i špatné; ale těch dobrých jest více a proto od zavedení jich lidé nestali se o nic horšími. —M

Mnoho řečí.

Mnoho otců a matek má zlozvyk, kárati každé provinění dítěte celým přívalem slov a zabíhati do nekonečných napomínání. Zpravidla končí hrozbou: Učiníšli to ještě jednou, budeš potrestán aniž by měl skutečně v úmyslu hrozbu vyplniti. Při příštím provinění zase zůstane při pouhých slovech. Tyto zapomínají úplně, že jejich děti jsou myslící bytostí a že jejich jednání podrobují kritice a to ostřejší než si myslíme Brzy pozorují že tyto hrozby jsou jen tak na plano a v duchu se tomu smějí. Takoví rodičové ztrácejí u svých dětí často svojí autoritu a když děti dorostou, vymění se úlohy: rodiče neovládají svých dítek nýbrž dětyí rodiče. Avšak to jest zlý stav, více směšný než truchlivý. Slíbí-li rodiče dítěti trest, mají také při příštím provinění bez výminky jej provésti. Při této příležitosti budiž tu hned podotknuto, že trest nemusí spočívati jen v bití. Tělesný trest jest na místě jen ve zvláštních případech. Nikdy se rodiče nesmí dáti strhnouti k tomu, aby dítě trestali v hněvu nebo ve špatné náladě. Nechť počkají s trestem, až se nad proviněním dítěte uklidní. Při tělesných trestech budiž dbáno největší opatrnosti. Nikdy nebud' dítě trestáno, jak se často přihodí, tlučením do hlavy nebo do zad. V nejútlejším věku dítěte (do šesti let) může míti jakýkoliv trest tělesný neblahé následky; je-li nevyhnutelně potřeba dítě trestati, bud'me nejvýš opatrni.

— Švábi nesnesou terpentinu a proto jím postříkejte místo, kde se shromažd'ují a v důsledku toho tito zmizí.

— Při škrobení prádla pamatujte, že látky, které jsou těsněji pleteny, nevyžadují takového množství škrobu, jako látky řídké.

— Chcete-li ušlehati bílky vajec rychle, dejte je do nádoby, která je suchou. Vyjdete-li šlehati bílky yven, podaří se vám to rychleji.

Čistě bílého prádla dosáhneme, dáme-li do vyvářky trochu jemně roztlučeného prášku z vaječných skořápech. Nahražuje to škodlivý chlor. Přášek dejme do pytlíku z řídké látky.

Namočíme-li kartáček do oleje terpentinového, odstraníme olejové barvy ze šatu, když skvrny jím opatrně otřeme. Jest však při tom zapotřebí začíti nejprve s okraji, načev postupuje se ku předu.

—Lovci a hráči jsou špatní hospodáři, neboť zabíjejí čas a také zvěř nedá se nahraditi.

DNE 7ho LISTOPADU

Volte pro HUGHES a FAIRBANKS

a celý republikánský lístek

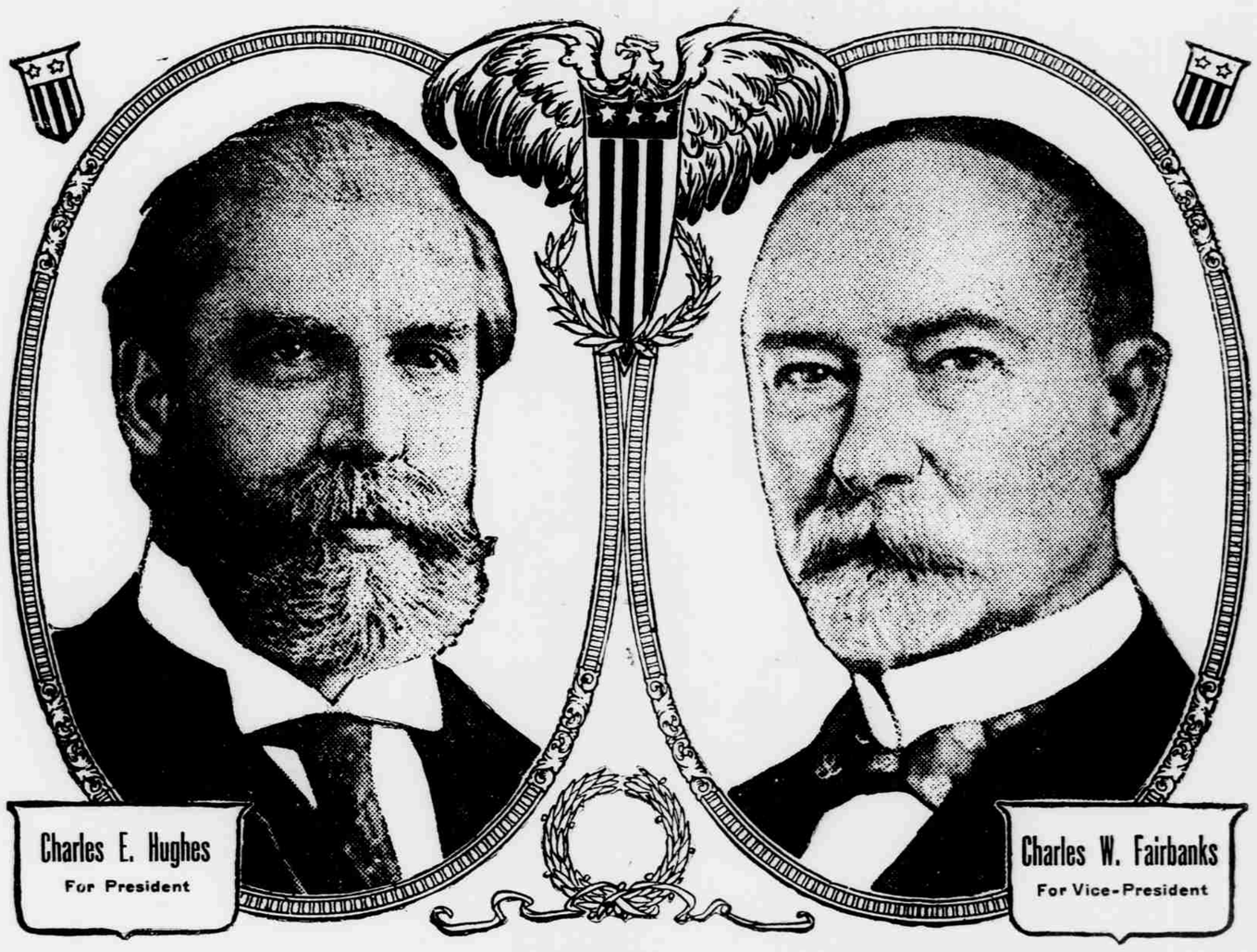

a tak bude zajištěn mír a prosperita